

holde bestemmelser om budgetsamrådets virksomhed, herunder om mødeafholdelse, om sekretariatsbistand, om ophør af ordningen, dvs. de spørgsmål, som i lovforslaget er reguleret i §§ 9 d-j og § 9 l.

- Det enkelte menighedsråd skal på *et menighedsrådsmøde* træffe beslutning om at ville deltage i den ændrede budgetprocedure på de vilkår, som fremgår af vedtægten for samarbejdet.

Der er altså hverken i menighedsrådslovens kapitel 8 eller i den kirkelige lovgivning i øvrigt bestemmelser, som giver et eller flere menighedsråd eller provstiuvalg adgang til at kræve, at der afholdes et møde, hvor menighedsrådene uformelt kan diskutere eventuelle ønsker i relation til budgetproceduren og eventuelt træffe beslutning om ændringer af budgetproceduren.

Menighedsrådene og provstiuvalgene har naturligvis mulighed for at mødes på frivillig basis og diskutere en ændret budgetprocedure og udformningen af vedtægten for et samarbejde, men der er altså ikke nogen pligt for menighedsråd eller provstiuvalg til at deltage i dette arbejde, ligesom beslutningskompetencen fortsat tilkommer det enkelte menighedsråd.

På dette punkt adskiller etableringsfasen i et samarbejdsprojekt sig altså fra den procedure, som er beskrevet i forslaget til et nyt kapitel 1 a.

- Samtlige menighedsråd i en kommune – ligningsområdet – skal deltage i den ændrede budgetprocedure.

Jeg skal i forbindelse med denne forudsætning understrege, at menighedsrådslovens kapitel 8 alene vedrører *frivillige* aftaler mellem menighedsråd om løsning af folkekirkelige opgaver i fællesskab, og det var ved bestemmelsernes indførelse en afgørende forudsætning, at der ikke skulle være adgang til at pålægge eller tvinge menighedsråd ind i et samarbejde.

Kravet om enighed og frivillighed hos menighedsrådene er også velbegrundet, når der er tale om et samarbejde om ændrede budgetprocedurer, og det vil her være et krav, at enigheden består mellem samtlige menighedsråd i ligningsområdet.

At området for et samarbejde om ændrede budgetprocedurer ikke kan være mindre end ligningsområdet, er en konsekvens af, at

medlemmerne af folkekirken i en kommune pålignes den samme lokale kirkeskat.

Som illustrerende eksempel kan jeg nævne, at indførelse af f.eks. et besluttende budgetsamråd indebærer, at der sker en ændring af kompetencefordelingen mellem provstiuvalg og menighedsråd, sådan at menighedsrådene i ligningsområdet får kompetence til at træffe beslutning om ligningsbeløbet til de enkelte kirkelige kasser og dermed afgørende indflydelse på kirkeskatteniveauet i ligningsområdet. Beslutninger truffet af det besluttende budgetsamråd om ligningsbeløbet til de enkelte kirkelige kasser vil derfor have betydning for kirkeskatteprocenten for samtlige medlemmer af folkekirken i ligningsområdet, og jeg finder derfor, at det er en nødvendig forudsætning for den ændrede kompetencefordeling, at samtlige menighedsråd i ligningsområdet får indflydelse på og ansvar for det besluttende budgetsamråds arbejde.

- Endelig vil det være en grundlæggende forudsætning, at det enkelte menighedsråd med et rimeligt varsel kan *opsige* sin deltagelse i samarbejdet. Opsigelsen vil i givet fald have den virkning, at budgetlægningen for samtlige kirkelige kasser i ligningsområdet på ny foretages efter reglerne i økonomilovens kapitel 1.

Der er her tale om en nødvendig mindretalsbeskyttelse, fordi det enkelte menighedsråd gennem opsigelse af samarbejdet f.eks. vil kunne beskytte sig mod, at det besluttende budgetsamråd ikke i tilstrækkeligt omfang imødekommer menighedsrådets budgetønsker, ligesom menighedsrådet vil kunne hindre, at en ordning med en sognefuldmagt benyttes til iværksættelse af aktiviteter, som menighedsrådet ikke ønsker at støtte.

Kravet svarer helt til lovforslagets § 9 l, og jeg skal her særligt pege på, at netop denne bestemmelse var en forudsætning for, at Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer i sit hørings svar kunne tiltræde lovforslaget som sådant.

Jeg er naturligvis opmærksom på, at flere af ordførerne – både ved 1. behandling, men også under det videre arbejde med lovforslaget – har givet udtryk for, at lovforslagets modeller for ændrede budgetprocedurer er svære at overskue.

På denne baggrund, og fordi de ændrede budgetprocedurer, som er skitseret i forslagens